

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
26 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020**

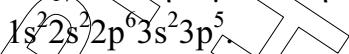
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

- A1.** α
- A2.** α
- A3.** δ
- A4.** δ
- A5.** Λ, Λ, Λ, Σ, Λ

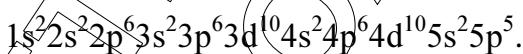
ΘΕΜΑ Β

- B1.** Ηλεκτρονιακή δόμηση ατόμου ^{17}Cl στη θεμελιώδη κατάσταση:

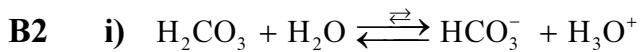
Συνεπώς το ^{17}Cl ανήκει στον τομέα p του Περιοδικού Πίνακα, στην 3^η περίοδο και στην VIIA ή 17^η ομάδα.

Ηλεκτρονιακή δόμηση ατόμου ^{53}I στη θεμελιώδη κατάσταση:

Συνεπώς το ^{53}I ανήκει στον τομέα p του Περιοδικού Πίνακα, στην 5^η περίοδο και στην VIIA ή 17^η ομάδα.

- i) Η ηλεκτραρνητικότητα αυξάνεται από αριστερά προς τα δεξιά και από κάτω προς τα πάνω στον Περιοδικό Πίνακα. Άρα το ^{17}Cl είναι ηλεκτραρνητικότερο του ^{53}I .
- ii) Σε μία συγκεκριμένη ομάδα του Περιοδικού Πίνακα η ισχύς των οξέων αυξάνεται από πάνω προς τα κάτω, κατά την ίδια σειρά που αυξάνεται η ατομική ακτίγα του στοιχείου X που ενώνεται με το H. Συνεπώς το HI είναι ισχυρότερο οξύ από το HCl . Όσο ισχυρότερο είναι ένα οξύ, τόσο ασθενέστερη είναι η συζυγής του βάση. Συνεπώς η βάση Γ είναι ασθενέστερη από τη βάση Cl^- .
- iii) Το πιο ηλεκτραρνητικό άτομο, δηλαδή το χλώριο, «τραβά» εντονότερα το ζευγάρι ηλεκτρονίων του δεσμού O-H απ' ό,τι το ιώδιο. Το χλώριο, δηλαδή, προκαλεί εντονότερο -I επαγωγικό φαινόμενο σε σύγκριση με το ιώδιο. Έπει, ο δεσμός O-H γίνεται ασθενέστερος στην περίπτωση του HClO και η απόσπαση του H^+ γίνεται ευκολότερα. Γι' αυτό και το HClO είναι ισχυρότερο οξύ από το HIO . Συνεπώς, το υδατικό διάλυμα του HClO είναι περισσότερο όξινο σε σχέση με το υδατικό διάλυμα του HIO . Άρα το υδατικό διάλυμα του HClO θα έχει μικρότερο pH.

ii) Henderson

$$\text{pH} = \text{pK}_a + \log \frac{C_{\text{βάσης}}}{C_{\text{οξέος}}} \Rightarrow 7,4 = 6,4 + \log \frac{C_{\text{βάσης}}}{C_{\text{οξέος}}} \Rightarrow \log \frac{C_{\text{βάσης}}}{C_{\text{οξέος}}} = 1 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{C_{\text{βάσης}}}{C_{\text{οξέος}}} = 10 \Rightarrow \frac{C_{\text{HCO}_3^-}}{C_{\text{H}_2\text{CO}_3}} = \frac{10}{1}$$

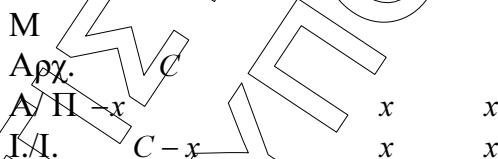
B3

i) Όταν προστίθεται στερεό NH_4Cl διαλύεται στο υδάτικό διάλυμα δίνοντας ιόντα αμμωνίου και χλωρίου με βάση την παρακάτω διάσπαση:

Κανένα όμως από αυτά τα ιόντα δεν συμμετέχει στην χημική ισορροπία, οπότε η χημική ισορροπία δεν μετατοπίζεται.

Αν σκεφτούμε ότι τα ιόντα του αμμωνίου ιοντίζονται μερικώς στο νερό, ενώ του Cl^- όχι επειδή προέρχεται από ισχυρό ηλεκτρολύτη τότε η ποσότητα αυτή δεν επηρεάζει την χημική ισορροπία γιατί είναι πολύ μικρότερη της αρχικής ισορροπίας της NH_3 (aq) που συμμετέχει στην ισορροπία

Η ποσότητα της αρχικής NH_3 μετατοπίζει την ισορροπία (1) προς τα αριστερά με αποτέλεσμα ο ιοντισμός του αμμωνίου να περιορίζεται αισθητά.

iii) Κατά τη θέρμανση εκλύεται αέριο αμμωνία και αυτό επιβεβαιώνεται από την αλλαγή χρώματος από άχρωμο σε ερυθρό, βασικό διάλυμα.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να καταναλώνεται η ποσότητα ενός από τα αντιδρώντα. Άρα η ισορροπία μετατοπίζεται αριστερά.

B4 i. Ο κατάλυτης δεν επηρεάζει τη θέση της χημικής ισορροπίας οπότε πρέπει $U_1 = U_2 \neq 0$.

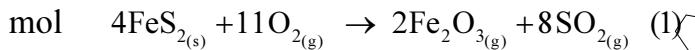
Άρα το σωστό διάγραμμα είναι το (β)

ii. Στην ισορροπία $\Delta n(g) = 0$ οπότε η Θ.Χ.Ι. δε μετατοπίζεται και πρέπει $U_1 = U_2 \neq 0$. Άρα το σωστό διάγραμμα είναι το (δ)

iii. Αφού τη στιγμή τ, $U_1 \downarrow$, πρέπει $[H_2] \downarrow$ και $[I_2] \downarrow$ άρα πρέπει να αυξηθεί ο V.

ΘΕΜΑ Γ

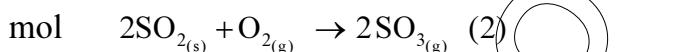
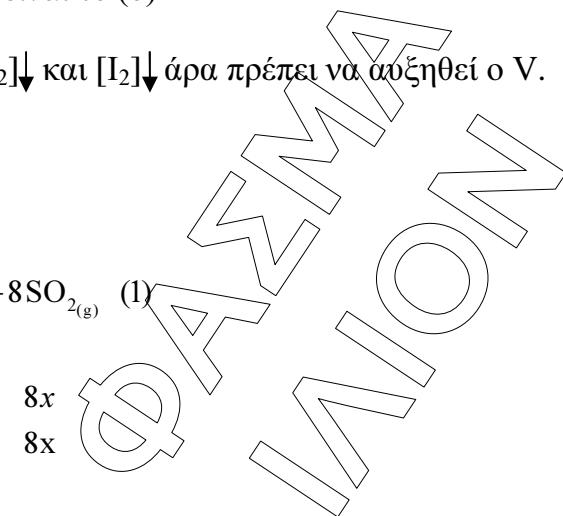
Γ1.

$$\text{Αρχ.} \quad n_1 \quad n_2$$

$$\text{Α/Π} \quad -4x \quad -11x \quad 2x$$

$$\text{Τελ.} \quad n_1 - 4x \quad n_2 - 11x \quad 2x$$

$$\text{Αρχ.} \quad 8x \quad 8x \quad -$$

$$\text{Α/Π} \quad -2y \quad -y \quad 2y$$

$$\text{Χ.Ι.} \quad 8x - 2y \quad 8x - y \quad 2y$$

$$\text{Χ.Ι.} \quad 4x \quad 6x \quad 4x$$

$$\text{όπου } y = 2x$$

To SO_2 σε έλλειμμα

$$\alpha\% = 50\% \Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{2y}{8x} \Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{y}{4x} \Rightarrow y = 2x$$

$$K_c = \frac{[\text{SO}_3]^2}{[\text{SO}_2]^2 \cdot [\text{O}_2]} = 4 \Rightarrow 4 = \frac{(4x)^2}{(6x)^2 \cdot v} \Rightarrow 4 \cdot \frac{6x}{v} = 1 \Rightarrow \frac{24x}{48} = 1 \Rightarrow x = 2 \text{ mol}.$$

άρα:

i) Χ.Ι.: $n_{\text{SO}_2} = 4x = 8 \text{ mol}$

$n_{\text{O}_2} = 6x = 12 \text{ mol}$

$n_{\text{SO}_3} = 4x = 8 \text{ mol}$

ii) Από την (1) πλήρη καύση, άρα:

$n_1 - 4x = 0 \Rightarrow n_1 = 4x = 8 \text{ mol FeS}_2$

που αντέδρασαν δηλαδή $m_{\text{FeS}_2} = 8 \cdot 120 = 960 \text{ gr}$

Στα 20.000gr κοίτασμα έχω 960gr FeS₂

200 gr x;

$$x = \frac{100 \cdot 960}{20000} = 4,8\%$$

Γ2.

i)

$$K_c = \frac{[\text{SO}_3][\text{NO}]}{[\text{SO}_2][\text{NO}_2]} = \frac{\frac{8}{v} \cdot \frac{3}{v}}{\frac{1}{v} \cdot \frac{1,5}{v}} = 16.$$

ii)

	$\text{SO}_2(\text{g})$	$+$	$\text{NO}_2(\text{g})$	\rightleftharpoons	$\text{SO}_3(\text{g})$	$+$	$\text{NO}(\text{g})$
X.I. ₁	Ψ		1,5 mol		8 mol		3 mol
ΜΕΤΑΒΟΛΗ	+0,5 mol						+5 mol
Q_c						$\Theta \cdot X \cdot I$	
A/H	+x		+x		-x		-x
X.I. ₂	1,5 + x		1,5 + x		8 - x		8 - x

$$K_{c_2} = K_{c_1} = 4^2 = \left(\frac{8-x}{1,5+x} \right)^2 \Leftrightarrow 6+4x = 8-x \Leftrightarrow 5x = 2 \Leftrightarrow x = 0,4$$

Άρα στη X.I.₂ έχουμε:

1,9 mol SO_2 , 1,9 mol NO_2

7,6 mol SO_3 , 7,6 mol NO

iii) Εστω $\Delta H = -w \text{ kJ}$. (προς τα αριστερά απορροφάται)

για 1 mol SO_2 εκλύονται w kJ

για 0,4 mol SO_2 εκλύονται 10 kJ

$$w = \frac{10}{0,4} = 25 \text{ kJ}$$

Άρα $\Delta H = 25 \text{ kJ}$.

Γ3. i) Εστω ότι ο νόμος ταχύτητας

$$v = k [\text{SO}_2]^x [\text{O}_3]^\psi \quad (\text{I})$$

$$(1): 0,05 = k (0,25)^x (0,4)^\psi$$

$$(2): 0,05 = k (0,25)^x (0,2)^\psi$$

$$(3): 0,2 = k (0,5)^x (0,3)^\psi$$

$$\frac{(1)}{(2)} \Rightarrow \psi = 0$$

$$\frac{(2)}{(3)} \Rightarrow \psi = 0 \rightarrow \frac{0,05}{0,2} = \left(\frac{1}{2} \right)^x \Rightarrow \frac{1}{4} = \left(\frac{1}{2} \right)^x \Rightarrow x = 2$$

Άρα (I) $\Rightarrow v = k [\text{SO}_2]^x$

Άρα η τάξη της αντίδρασης είναι 2ⁿ.

$$\text{ii)} \quad (\text{I}) \Rightarrow 0,05 = k \cdot (0,25)^2 \Leftrightarrow k = \frac{0,05}{(0,25)^2} = 0,8 \text{ M}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

$$\text{iii)} \quad M_{\text{SO}_3} = 32 + 48 = 80$$

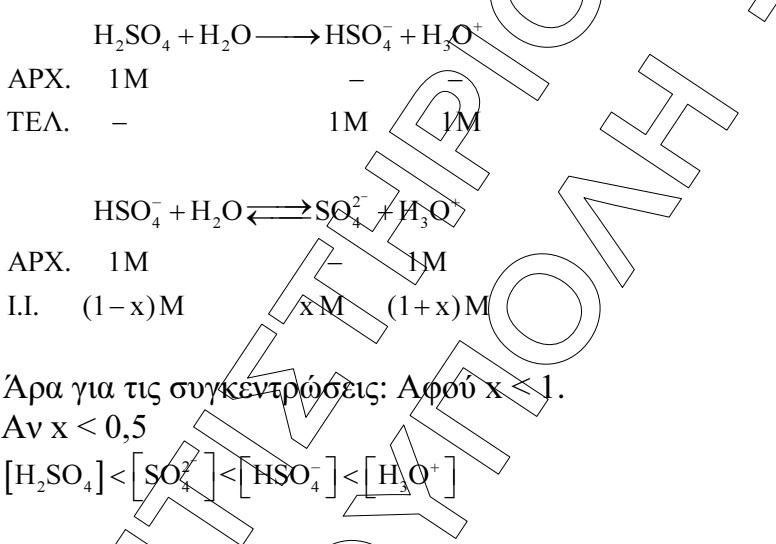
$$v = \frac{\frac{4}{80}}{1} = 0,05 \frac{\text{M}}{\text{min}}$$

$$v_{\text{SO}_3} = \frac{\Delta [\text{SO}_3]}{\Delta t} = v_{\text{O}_3} = \frac{\Delta [\text{O}_3]}{\Delta t} \Rightarrow$$

$$\frac{[\text{O}_3]_2 - [\text{O}_3]_0}{\Delta t} = v_{\text{SO}_3} \Rightarrow$$

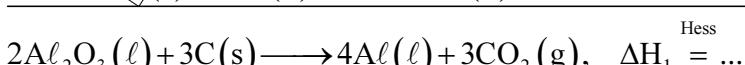
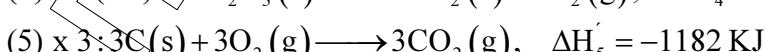
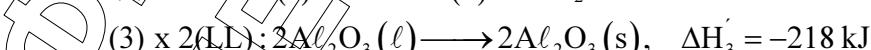
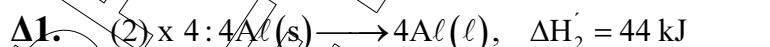
$$\Rightarrow [\text{O}_3]_2 = 2 \cdot v_{\text{SO}_3} = 2 \text{ min} \cdot 0,05 \frac{\text{M}}{\text{min}} = 0,1 \text{ M.}$$

Γ4.

Σημείωση: Θεωρούμε ότι υπάρχει πρόβλημα στην εκφώνηση: δεν μπορούμε να κατατάξουμε με αύξοντα αριθμό τα σωματίδια, άρα και ανάποδα να μπει η σειρά, είναι σωστό.

ΘΕΜΑ Δ

$$\Delta H_1' = 44 - 218 + 3352 - 1182 = 1996 \text{ kJ}$$

$$\Delta 2. \quad M_v(Al_2O_3) = 102$$

$$n = \frac{1020.000}{102} = 10000 \text{ mol } Al_2O_3$$

$$n_C = \frac{600}{12} = 50 \text{ mol}$$

Η ποσότητα του Al που παράγεται είναι $\frac{98}{100}$ της θεωρητικής παραγόμενης που είναι: $Al : \frac{4}{2} \cdot 10000 = 20000 \text{ mol.}$

Άρα για την αντίδραση (6) τα mol του Al που αντέδρασαν είναι:

$$\frac{2}{100} \cdot 20000 = 400 \text{ mol.}$$

$$400 \text{ mol } Al \rightarrow ; = \frac{400 \cdot 3}{2} = 600 \text{ mol}$$

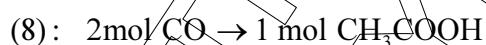
$$50 \text{ mol C} \rightarrow ; = 100 \text{ mol}$$

$$\text{Για το CO: } n_{O_A} = 600 + 100 = 700 \text{ mol}$$

$$\text{Άρα } V = 700 \cdot 22,4 = 15680 \text{ L.}$$

Δ3.

$$CO : n = \frac{4480}{22,4} = 200 \text{ mol}$$

$$200 \text{ mol CO} \rightarrow ; = 100 \text{ mol CH}_3\text{COOH}$$

Έστω ότι 1g του δείγματος περιέχονται x mol $CH_3\text{COOH}$.

$$x \text{ mol} \quad x \text{ mol}$$

$$NaOH : x = C / V = 1 \cdot 0,015 = 0,015 \text{ mol}$$

$$CH_3\text{COOH} : x = 0,015 \text{ mol}, \quad m = 0,015 \cdot 60 = 0,9 \text{ g.}$$

i) Άρα το % ποσοστό του $CH_3\text{COOH}$ στα προϊόντα είναι:

$$\% \Pi = \frac{0,9}{1} \cdot 100\% = 90\%$$

$$ii) \quad CH_3\text{COOH}: n_{O_A} = \frac{90}{100} \cdot 100 \text{ mol} = 90 \text{ mol} \quad M_{v_{CH_3\text{COOH}}} = 60.$$

$$m = 90 \cdot 60 = 5.400 \text{ g} = 5,4 \text{ kg.}$$

$$K_a = 10^{-7} = \frac{[\Delta^-][\text{H}_3\text{O}^+]}{[\text{H}\Delta]} \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-7} \frac{[\text{H}\Delta]}{[\Delta^-]} = 10^{-7} \cdot 100 = 10^{-5} \text{ M}$$

Άρα το pH του ρυθμιστικού διαλύματος είναι pH = 5.

ii)

	CH ₃ COOH	+	NaOH	→	CH ₃ COONa	+	H ₂ O
ΑΡΧ.	0,1V ₁		0,2V ₂				
Α/Π	-0,2V ₂		-0,2V ₂		0,2V ₂		
ΤΕΛ.	0,1V ₁ - 0,2V ₂		-		0,2V ₂		

$$C_{\text{oξv}} = [\text{CH}_3\text{COOH}] = \frac{0,1V_1 - 0,2V_2}{V_1 + V_2} \text{ M}$$

$$C_B = [\text{CH}_3\text{COO}^-] = \frac{0,2V_2}{V_1 + V_2} \text{ M}$$

$$\text{pH} = \text{pKa}_{\text{CH}_3\text{COOH}} + \log \frac{C_B}{C_{\text{oξv}}} \Rightarrow s = s + \log \frac{C_B}{C_{\text{oξv}}} \Rightarrow C_B = C_{\text{oξv}} \Rightarrow$$

$$0,1V_1 - 0,2V_2 = 0,2V_2 \Rightarrow 0,1V_1 = 0,4V_2 \Rightarrow$$

$$\frac{V_1}{V_2} = \frac{4}{1}$$

ΕΠΟΝΤΙΤΗ
ΕΠΤΟΥΓΗ